

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Fraus diabolica Cingarorum, juuenculas seducentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

que dabis, ut illum anteuertens nouacula in torum tecum sumas, qua quidem guttur illi præcidas, vitamque eripias. Timidus ac suspiciosus est amor, facileque credit, quod meruit. Igitur & illa materfamilias vetula istius verbis fidem adhibens, cum perturbatur penitus, tum iracundia etiam stomachoque exardescit; sic prorsus, ut huius dicto audiens cultrum tonsorium secum in lectum sumat, & sub cervicali occultet, parata eo ipsum dormientem iugulare. Poterat hic anus non calceorum dumtaxat, sed etiam chirothecarum tria paria videri promerita, apud suum Dictatorem; sed illa ut insignitè ostenderet se calumniando excellere, ulterius progressa est. Cum enim in hanc mentem impulisset matronam, mox ad maritum quoque eius adiit, dictitans. Tu verò uxori istius tuæ in amoribus haud es. Hæc enim prostrata pudicitia, non solum alium habet te chariorem, cuius nuptias sperat, sed etiam ut nuptias promoueat, in animo habet, tibi acriter grauiusque dormienti nouacula guttur præcidere, vitamque exhaurire. Ut ne verò hæc fingi à me fortasse opinere, excute, quaeso, hoc vespere toral & segestria lecti, reapse comperies hæc tam esse vera, quam quæ verissima. Credidit maritus vetula, tantoque pertinacius credidit, postquam, excusso puluinari, rem sic se habere comperit, ut istud diaboli organum narrarat, vel fieri potius iusserat. Quapropter ira inflammatus ac furens, repertam nouacula in uxorem vitur ei que iugulum præsecat, vitamque innocentem miserandum in modum abrumpit. Aiunt hoc facto diabolum quidem pacto stetit, & anni par rubrorum calceorum attulisse, sed id ei non nisi è pertica suspensum porrexisset, cum dicto: *Ad te quidem hercle haud accessero, quippe qua me ipso omnia in partem peioris atque confceleratio.*

Quorsum hæc? ut palam fiat, quid possint mulieres, & inde viri iuuenesque fiant cautiore, quin & puella, quæ miserè decepta decipiunt, inducuntque & pariter in fraudem inducuntur, ut de nouo quotidie dicatur, *Et auerterunt mulieres cor eorum.* De tegam fraudem nouam, inauditam, & plus quam diabolicam, hoc est, muliebrem, quæ ni detegatur, causa erit ingentium peccatorum, quibus merito Deus ad nouas plagas irriteretur inferendarum.

II.

Neque miretur quis, si dixi, fraudem me detedurum plus quam diabolicam. Dudum dictum est:

Aspido quid peius? tigris. Quid tigris? damon.

Damone quid? mulier. Quid muliere? nihil.

Ne autem fingere quidquam existimer, magna belli capita possum producere ad testificandam, quæ reos fatentes, immò gloriantes audierunt; factum autem, apud plures, in publicis conuiujs recensuerunt.

It nona per cunctas, nec tristis fabulamensas.

Diu jam bellamus, nec dum debellauimus, quia etsi pax speretur & promittatur ab hominibus; nulla tamen sperari potest, aut impetrari à diabolis. Illi semper circumeunt, tamquam leones rugientes; contra illos semper est militandum. Vtuntur autem, partim apertis & aspectui obuijs armis; & partim occultis dolis. *Dolus an virtus, quæ in tali præsertim hoste requirat?* Audite dolum Orco patre, venefica matre dignum. Magnum duplicem exercitum diu habuimus, vidimus, sustentauimus. Magnus exercitus sine multis militibus fieri non potest. In multis militibus magnam necesse est esse varietatem. In hac igitur varietate etiam versabantur, qui se se Ægyptios vocant, & vulgò *Cingari*, seu *Cynigeri* appellantur. Ægyptios se vocant, quamuis Ægyptum nunquam viderint; etsi secta eorum inde sit oriunda. Quare larido inuncti in sole nigrescunt, vt se Ægyptios esse, colore mentiantur. Superstitiosum, & plerumque etiam magicum hominum genus, ab incunabulis doctum mendacia vendere, falsa vaticinari, ore decipere, manu clepere, fraudibus triumphare. Quid illis credendum putes, qui, vt fallant, vultum fuligine pingunt? & fuce vtuntur, vt possint de peregrina patria gloriari? Quam multos illi prædictionibus suis sefellerunt? quoties in mendacijs sunt deprehensi? quoties de furtis accusati? Et tamen eis creditur? ab eis mendacia pretio emuntur? & multâ pecuniâ artes discuntur plenæ vanitate? Quis vniquam tam prodigus extitit, vt argento imposturas præstinaret? Hoc tempore (atque vti nam non in hac vrbe) tales fuere, qui admirabiles, improbas, perniciosas ab eis certatim emerunt imposturas. Vultis scire quas? ipsi illi Ægyptij Ducibus suis, ac Duces inter epulandum cum risu recensue-

runt, mulieres Ægyptias passim grande lucrum fecisse, non solum apud ancillas, sed etiam apud ciuium aliorumq; honestorum dominorum filias venditâ eis prorsus nihili medicinâ. Pro quoniam morbo? pro vteri tumore. Quem morbum salaces puellæ maximè timent, ne hydropicæ videantur, eaque propter tamquam non sanæ nullos maritos acquirant.

Intelligitis, opinor, quid velim dicere. Non multis mouenda est hæc Camarina. Immo mouenda, vt amoueat. Nam 1. vniuersim prohibitum est, à talibus consilium vel auxilium petere.

XI.

Non declinetis ad magos, nec ab ariolis aliquid sciscitemini, vt pol. Leuit. 19. 26.

luamini per eos, ego Dominus Deus vester. Ac rursus: Anima que Leuit. 20. 6.

declinauerit ad magos & ariolos, & fornicata fuerit cum eis, ponam faciem meam contra eam, & interficiam illam de medio populi sui. Non est ergo iocus, non res leuis existimanda, si tales consulantur. 2.

XIX

Quid, obsecro, mortales, apud mendacij patrem, apud tot fraudum matres, quærunt veritatem? Ad hos clamat Propheta: *Filij*

Psal. 4. 2.

hominum vsquequò graui corde? vt quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium? Ipsæ istæ Ægyptiæ mulierculæ ridet vel credulitatem, vel simplicitatem istarum puellarum. Dant enim eis verba, non remedia contra partum. Dant eis radículas, quas aut ipsæ non cognouerunt, aut passim in hortis, campis, siluis obuias habuerunt; aut fortasse etiam mandragoram, vel circeium, vt alij

Plin. lib. 25. cap. 13.

vocant, vt vesano gramine fœctum non prohibeant, sed foueant.

3. Quorsum autem, ô stultæ puellæ, talem artem discitis? nonne animaduertitis matrimonijs aduersam, aduersam honestati? Nul- li enim alij rei seruit, nisi vt pudicitiam liberè, ac sine secuturæ prolis metu, prostituere valeatis. 4. Itaque etiam per vos multi iuuenes corrumpuntur, qui tantò licentiùs lasciuiam sequuntur, quantò se sperant securiùs peccaturos. 5. Atque hæc iustissima Dei permissio est, vt quia Mundus vult falli, sua malitia fallatur, & de malo in malum cadat. Cùm enim iuuenes tantò audaciùs delinquant, quia putant se impunè delinquere; & puellæ tantò procaciùs pudorem omnem abijciant, quia putant se non parituras: ecce contrarium euenit. Nam paulatim, præter opinionem, grandescunt, & intumescunt, dum videntur fieri pinguiores, & animæ duæ in vno corpore maius domicilium requirunt. Tunc,

